

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2897/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Гатарих, адвокат из ..., против туженог ДОО за производњу и услуге „Поповић-Петрол“ Босут, чији је пуномоћник Дејан Аларгић, адвокат из ..., ради нанкаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/23 од 22.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/23 од 22.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/23 од 22.03.2023. године.

Образложење

Међупресудом Основног суда у Сремској Митровици П1 440/21 од 06.12.2022. године, утврђено је да је основано право тужиоца на исплату зарада за месеце мај и јун 2021. године, па је одлучено да ће се до правноснажности те одлуке застати са расправљањем о висини потраживања односно износу зарада који је тужилац тужбеним захтевом тражио као и да ће се о трошковима поступка одлучити у коначној одлуци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 410/23 од 22.03.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена међупресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 440/21 од 06.12.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе и због битне повреде одредаба парничног поступка .

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на исплату зарада за месеце мај и јун 2021. године након споразума о престанку радног односа, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари а тиче се примене члана 104. и 105. ЗОР. Тужени указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за туженог, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате разлике у заради, поднета је 19.11.2021. године, а вредност предмета спора је 80.000,00 динара.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова, примењује се општи режим о допуштености ревизије, према вредности предмета спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско- правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић